

ناما پولس یا اولی ب قرنتیا

وی هاتن گازی گرن گو و گل گوره وی، عیسی
 مسیح گو خادیه مَ هوالی هبیت.

جُداتی ناو کلیسیایه دا

۱۰ گلی پرایا، آز ب ناوه خادیه مَ عیسی مسیح
 لاواهیا و دگم گو اون همو گل یگودو پین یگ و
 ناو ودا چه جُداتی چنبیت، بَلگو سَر عینی فکر
 و عینی حُکمه پِن. ۱۱ چون گو آی پرایت مَن،
 مِرُوت مالا خُلُوته گهشتانیدن گوهه مَن گو ناو
 ودا سَر هَی. ۱۲ منظورا مَن ژه وه قسه آوی گو،
 یگ و دِیژیت «آز یه پولسیم»؛ یه دی دِیژیت
 «آز یه آپولسیم»؛ یگ دِیژیت «آز یه کیفام»؛

و یه دی دِیژیت «آز یه مسیجم.»
 ۱۳ ما مسیح هاتی لگ وگرن؟ ما پولس بو
 گو بَر خاطره و خاچو وَبو؟ و ما و ب ناوه
 پولس غُسلا تعمیده گرت؟ ۱۴ آز شُکرا خدا
 دِگم گو مَن ناو ودا خِنجی گریسپوس و گایوس
 غُسلا تعمیده نَدا چه گسه دی، ۱۵ گو چه
 کس نَگاریت بَژیت گو و ب ناوه مَن غُسلا
 تعمیده گرتی. ۱۶ مَن غُسلا تعمیده دا خانوادا
 استِفاناس زی؛ بله نایت بیرا مَن گو مَن غُسلا
 تعمیده دابیت مِرُوگه دی. ۱۷ چون گو مسیح
 آز نِگِرم گو غُسلا تعمیده بَدَم بَلگو آز رِگِرم

۱ ژه پولس، گو ب إرادا خدا هاتی گازی گرن
 گو رسوله مسیح عیسی بیت، و ژه پرایه
 مَ سوشتنس،

۲ ب کلیسیایا خدا گو شَهره قُرنُسه دای، ب
 آونه گو ناو مسیح عیسی دا تقدیس بون و
 هاتن گازی گرن گو مُقدس بَژین، گل تواوی
 آونه گو له همو جیه دِیتر گاز ناوه خادیه مَ
 عیسی مسیح دِگن، گو خادیه مَ و خادیه وان:
 ۳ لطف و آشتی و سیلامتی ژه آلیه خدا، بابِه
 مَ، و خاده عیسی مسیح، سَر و بیت.

شُکر گِرن

۴ آز همو جاره بَر خاطره و شُکرا خدایه خو
 دِگم، بَر خاطره وه لطفایا خدا گو ناو مسیح
 عیسی دا ب و هاتی دابین. ۵ چون گو ناو مسیح
 دا همو آلیادا هر جور قِسدانگ و مَعْرِیْقَتگ
 گلک زِد ب و هاتی دابین، ۶ و سا گو آو شَهادتا
 راستا مسیح ناو ودا تأیید بو، ۷ و سا گو اون ژه
 چه دیاریا به پار نینن، وه حالیدا گو اون هویا
 آشگرابونا خادیه مَ عیسی مسیجن. ۸ آو دیه
 و حتا دوماییگه سَریپا خُدان گت، گو اون رُزا
 زُورینا خادیه مَ عیسی مسیح دا به تقصیر پِن.
 ۹ خدا وفادار، هَمَن آو خدایه گو اون ژه آلیه

بِژارت گو آوه قاوَت شَرَمَنَد گَت؛ ^{۲۸} خدا آو
دِشدا گو دُنیا به دا گوشگی و به آرزَش و حتا آو
دِشده گو چننن بِژارت گو هَییتیا باطل گَت،
^{۲۹} گو وِسا چه انسان نِگارِیت حُضورا خدادا
خو مَرَن گَت. ^{۳۰} بَر خاطرِه وی گو اون ناو
مسیح عیسی دان، هَمَن آو مسیح عیسی گو ژه
آلیه خدا بُ م بو حکمت، صالح بون، مُقدس
بون و آزادی. ^{۳۱} گو هَ وِسا گو کِیتبا اِرمیا به
پیغمبَرِدا هاتِی نویساندِن: «هَچی گسه اِفتخاره
دِگَت، بِلا اِفتخاره خاده بِگَت.»

وَعظ گِرِن راستا مسیحه خاچَو وَبوی

۲ گلی بِرایا، وقته آز هاتَم لاره وَ، آز نَهاِتَم
گو سِرا خدا بِ قِسه چندی آن ژی بِ
حکمتِه بُ وَ بِزَم. ^۲ چون گو مَن تصمیم گِرت
گو ناو وِدا خنجی ژه عیسی مسیح، چه دِشدی
نَزائِم، آو ژی عیسی مسیحه خاچَو وَبوی. ^۳ آز
بِ ضَعف و تِرس و گلک رَجفینه لاره وَ بوم،
^۴ و قِسدانا مَن و پیام مَن نه بِ قِسه حکمتِه
گو مِرو قانع دِگَن، بَلگو بِ قُدَرَت و دَلیلِه رِحا
خدا گو مِرو قانع دِگَن بون، ^۵ گو ایمانا وَ نه
سَر حکمتا بَشَری، بَلگو سَر قُدَرَتا خدا بیت.

حکمت ژه رِحا خدا

^۶ بِ وه حالی آم ناو آونه گو بِالغِن، راستا
حکمتِه دا قِس دِگَن، بله دَوَر گو آو حکمتِگ
نِیَن گو یا وی زَمانی بیت آن یا حاکِمیت وی
زَمانی، گو محکوم بِ بَین چِیینِه ن. ^۷ بَلگو آم
راستا حکمتِگه سِری و وِشارَتِ خدا قِس دِگَن،
گو خدا آو پِش زَمانادا، بُ شُکوه و جلالا مَ
کِیفِش گِر. ^۸ چی یگ ژه حاکِمیت وی زَمانی آو
حکمت فام نِگِرِن، چون هَگو آوان فام گِرِه بان،
خادیه شُکوه و جلاله خاچَو نِیَوِگِرِن. ^۹ بله هَ
وِسا گو کِیتبا اِشعیا به پیغمبَرِدا هاتِی نویساندِن:

گو انجیلِه وَعظ گَم، بله نه بِ کلیمه حکمتا
قِسدانه گو مِرو قانع دِگَن، گو وِسا له نِیت
گو قُدَرَتا خاچا مسیح به اَثَر بیت.

مسیح، حکمت و قُدَرَتا خدا

^{۱۸} چون گو پیاما خاچه بُ آونه گو بَین دِچِن
به عاقلی، بله بُ م گو آم نجاته پِیدا دِگَن قُدَرَتا
خدای. ^{۱۹} چون گو کِیتبا اِشعیا به پیغمبَرِدا هاتِی
نویساندِن گو:

«آزه حکمتا زانایان بَین بِیَم،

و آزه فهما مِروَت فامگِر باطل گَم.»

^{۲۰} کِیدَری آوه زانا؟ کِیدَری ماموستابه توراتِه؟
کِیدَری قِسِزِه وی زَمانی؟ ما خدا حکمتا وه
دُنیا به نِگِرِی به عاقلی؟ ^{۲۱} چون گو گوزِیکی
حکمتا خدا، دُنیا به نِگاری بِ واسِطا حکمتِه
خدا ناس گَت، خدا وِسا مَصْلَحَت دِیت گو
بِ واسِطا به عاقلیا آو دِشدا گو آم وَعظ دِگَن،
نجاته یَدَت آونه گو ایمانه تِین. ^{۲۲} چون گو
یهودی دوو نِشانانا دان و یونانی دوو حکمتِه،
^{۲۳} بله آم مسیحه خاچَو وَبوی وَعظ دِگَن گو
بُ یهودیا آو بَر گو باعِیثِه گِیتا وان دِیبت و
بُ قومه گو یهودی نِین به عاقلی، ^{۲۴} بله بُ
آونه هاتِن گازی گِرِن، چه یهودی و چه یونانی،
مسیح قُدَرَتا خدا و حکمتا خدای. ^{۲۵} چون
هَچی دِشدا گو راستا خدادا به عاقلی دِت بَر
چاو، ژه حکمتا انسان زانائِر و هَچی دِشدا گو
راستا خدادا ضعیف بون دِت بَر چاو، ژه قُدَرَتا
انسان قاوَتِیَر.

^{۲۶} گلی بِرایا، گازی گِرِنَا بَینِ بیراخو: نَظْرا
دُنیا به دا، ناو وِدا گلک مِرو زانا حساب نِدیون
و هَ وِسا ژی ناو وِدا گلک مِرو قاوَت آن خُدان
اصل و نصب حساب نِدیون. ^{۲۷} بله خدا آو
دِشدا گو دُنیا به دا به عاقلِ بِژارت گو آوه زانا
شَرَمَنَد گَت؛ خدا آو دِشدا گو دُنیا به دا ضعیف

«أَو دِشدا گو چه چاوا نَدیتی،

چه گوها نَبهیستی،

و نَگَهشَتی فِکْره چه مِزْوا،

خدا بۇ آونه گو هَرّ وی دِگن

حاضر گِری.

۱۰ خدا آو دِشْدَن ب واسِطا رِحا خو بۇ م

آشْگْرا گِری. بَر خاطره هِنْدَه گو رِحا خدا

همو دِشْدی، دِوْگْلیت، حتا سِرْت خدا یه کور.

۱۱ چون کِی گو فِکْرت انسان یِزَانیت، خِنجی

رِحا وی گو ناو وجودا وِیدای؟ هَ وِسا زِی

خِنجی رِحا خدا، چه کَس فِکْره خدا یِزَانیت.

۱۲ ایجا مَ نه رِحا وی دُنیابه، بَلْگو مَ رِخْگ

اینای دَسْت گو ژَه آلیه خدای گو آم دِیاریه گو

خدا دانَ مَ فام گن. ۱۳ و آم راستا وِندا قِسن

دِگن، بله نه ب قِسه گو ب حکمتا بَشْری هاتَن

دَرس دابین، بَلْگو ب قِسه گو رِحا خدا آوان

فِر دِگت؛ و وِسا آم راستیه روحانی، بۇ مِزْوه

روحانی، دِیْژَن.

۱۴ مِزْوه نَفْسانی، شُله گو ژَه رِحا خدانَ،

قَبُول ناگت. چون گو نَظْرا وِیدا به عاقلی، و

آو نِگاریت وان فام گت، چون گو ناس گِرن و

فام گِرِنا وان ب واسِطا نَظْرا روحانی. ۱۵ مِزْوه

روحانی سَر همو دِشْدی قضاوته دِگت، بله چه

کَس نِگاریت سَر وی قضاوته بَگت.

۱۶ «چون کِی گو فِکْره خاده فام گِرِه بیت

گو مشورته یَدْت وی؟»

بله مَ فِکْره مَسِیْخ هَی.

جُداقی کلیسایه دا

۳ بله گلی برِایا، مین نِگاری گل وِدا بینا مِزْوت

روحانی قِسن گم، بَلْگو آز گل وِدا بینا

مِزْوت جسمانی و بینا مِزْوه گو ناو مَسِیْخ دا

بِچوگه ساوان، قِسن دِگم. ۲ مین اون ب شیری

تِر گِرن نه ب رِسْقه گِرن، چون گو اون

بۇ وه حاضر نَبون و اون حتا نَه زِی حاضر

نِین. ۳ چون گو اون هِشْتا زِی جسمانین. چون

گو وقته ناو وِدا حسادت و سَر هَی، ما اون

جسمانی نِین و تِنه گورِیگی رِیا بَشْری رِفْتار

ناگن؟ ۴ چون گو وقته مِزْوگ دِیْژیت: «آز یه

پولِسم،» و یگ دی دِیْژیت: «آز یه آپولِسم،»

ما اون بینا مِزْوه دِی دُنیابه رِفْتار ناگن؟

۵ بَجا آپولس کِی؟ پولس کِی؟ آو تِنه هِنْد

خِذْمَتْکارن گو خاده ب هَرِیگه شُلْگ سِپاردی

گو اون ب واسِطا وان ایمانه بَین. ۶ مین

چاند، آپولس آو دا، بله خدا آو مَرن گِر.

۷ بَهْنده نه آوه دِچِینیت کَسْگ و نه آوه آو

دِذْت، بَلْگو تِنه خدا، گو مَرن دِگت. ۸ آوه گو

دِچِینیت و آوه گو آو دِذْت، هر دوگ یِگن، و

هَرِیگ گورِیگی زَحمتا گو کِشای دِیه حَقّه خو

بَسِئِیت. ۹ چون گو آم همکاره خدا یه شُلِین.

اون عَرْدَه خدانَ، عِمَارَتا خدانَ.

۱۰ گورِیگی وه لُطْفا گو خدا دای مین، مین بینا

مِعمارگه هُستَا خِیم دانا و یگ دی سَر وه وِی

چه دِگت. هر کَسْگ هِیشیار بیت گو سَر وه

خِیمه چاون چه دِگت. ۱۱ چون گو چه کَس

نِگاریت خِنجی وه خِیمه هاتی دانانِین، خِیمْگه

دی دایت، آو خِیم عِیْسِی مَسِیْخ. ۱۲ نَه هَگو

هَچِی کَسْه عِمَارَتْگه سَر وه خِیمه ب زَر، زِبو،

بَرِت بُها، دار، گیا آن ب گا چه گت، ۱۳ شُلا

هر کَسْگه دِیه آشْگْرا بیت، بَر خاطره هِنْدَه

گو آو رُژ دِیه وه آشْگْرا گت. چون گو آو دِیه

ب آگری آشْگْرا بیت، و آگر دِیه امتحان گت

گو هر کَسْگه چه شُلْگ گِری. ۱۴ هَگو آو شُلا

گو مِزْوگه سَر وه خِیمه چه گِرِه بیت بَرْدوام

بِمِینیت، آو دِیه خَلاتِه خو بَسِئِیت. ۱۵ هَگو

شُلا مِزْوگه بَشْوتیت، آو دِیه صَرَر گت؛ دوز

آوه بینیت ناو رونا هیه دا و نیتّه دلی دیه آشگرا گت. هینگه هر کسگ دیه مچتا خو ژه خدا بَسْتِنِیت.

^۶ گلی پرایا، مَن آو دِشْدَن هَمو راستا خو و آپولس دا سَر خیرا و گئی گو اون ژه م وَن فِر بن گو ژه آو دِشدا هاتی نویساندن، وِدا تر نچن، گو چی یگ ژه و لاره آوه دِیتر خو مَزَن نَگت. ^۷ چون گو که ناو نِدا قَرَقَگه دِبینیت؟ ت چه هَی گو بُ ت نِهاته بیت دایین؟ بجا هَگو بُ ت هاته بیت دایین، بجا ت بچی اِفتخاره دِگی وِسا گو مِرُو دِپُژیت آو بُ ت نِهاتِ دایین؟

^۸ نَه ژِی تواوی آو دِشده گو و دِخاستن و هَن! نَه ژِی اون دَوْلَمند بون! اون به م بون پاشا! و خازی و پادشاهی گِره با، گو م ژِی گل وِدا پادشاهی گِره با! ^۹ چون گو آز وِسا فِکِر دِگم گو خدا آم رسول، دومایِگه هَمو گسه، دانان بَر چاو، بِنّا و ان مِرُوت گو محکومی مِرِنه بون، چون گو آم بُ دُنیا و میلیاکتا و انسانا بون تماش. ^{۱۰} آم بَر خاطره مسیح به عاقلین، بله اون ناو مسیح دا زانان! آم ضعیفین، بله اون قَاوَتِن! و سَر دِستا حُدان دِگن، بله آم به قَدِرِن! ^{۱۱} آم حتا وه سَعته ژِی پرسی و تِرینی و روتِن، م کُت خاری و آم آوازَن. ^{۱۲} آم زحمتِه دِکِشِن و ب دِسته خو شُل دِگن. وقته دَوژونا دِدَن م، آم بَرکته دِخانن؛ وقته اَدِیتا م دِت گِرِن، آم تحمل دِگن؛ ^{۱۳} وقته بُختان م دِت گِرِن، آم جیواپا وه ب مِهْرَبانیه دِدَن. حتا نَه ژِی آم بون زِیلا دُنیا به و بَرَمایا هَمو دِشدی.

^{۱۴} آز وان بَر خاطره هِنده نانوِیسم گو و شَرمند گم، بَلگو آز وان دِیوِیسم گو و بِنّا زاروِپت خو یه عزیز نصیحت گم. ^{۱۵} چون هَگو و ناو مسیح دا هزاران ماموستا ژِی هَین، و گَلک باب چننِین، چون گو آز ب واسطّا انجیلِه ناو مسیح عیسی دا بوم بابِه و. ^{۱۶} بَهَنده آز

گو آو دیه نجاهه پَیدا گت، بله بِنّا مِرُوگه ی گو ناو آگری دا دَرِیاز بوی و جانه خو خلاص گِری.

^{۱۶} ما اون نِزاین گو اون معبدا خدان و رجا خدا ناو وِدا دُژیت؟ ^{۱۷} هَگو کسگ معبدا خدا بِن بَیت، خدا دیه وی بِن بَیت؛ چون گو معبدا خدا مُقدَس و اون آو معبدِن.

^{۱۸} بِلّا چه گس خو تَلِبینیت. هَگو ناو وِدا مِرُوگ و فِکِر دِگت گو وی زَمانی دا مِرُوگه زانای، پهلِن آو به عاقل بیت، گو بَلگو زانا بیت. ^{۱۹} چون گو حکمتا وی دُنیا به نَظرا خدادا به عاقلی. وِسا گو کِتِبا ایوب پِیغمبَرِدا هاتی نویساندن: «زانایان ب حیلِه وان بوخو دیه بَخْنِیت ظَلِگه دا.» ^{۲۰} و دِیسا زَبُورا داووددا هاتی نویساندن: «خاده فِکِرِه زانایان دِزانیت، و دِزانیت گو آو بوچن.» ^{۲۱} بجا چه گس اِفتخاره انسانا نَگت. چون گو هَمو دِشدا یا وِی. ^{۲۲} چه پولس، چه آپولس، چه کیفا، چه دُنیا، چه ژیان، چه مِرِن، چه آو زَمان و چه زَمانه پاشوقتیّه، هَمو به وَن، ^{۲۳} و اون یه مسیچِن و مسیح یه خدای.

خِذْمَتا رسولا

۴ بجا هر مِرُوگ دِبی وِسا بَرخودَت م گو، آم خِذْمَتکارِه مسیچِن و چاودِرِه سِرَت خدا. ^۲ خِنجی وَن چاودِر دِبی آمین بن. ^۳ بله بُ مَن قضاوت بون ب دِسته و و ب دِسته هر محکَمِیگه دِی انسانِی به اَرزِش. اون راستیا وه بَخازِن، آز حتا بوخو ژِی خو قضاوت ناگم. ^۴ چون گو آز چه تقصیرگه ناو خودا نابینم، بله آو مَن به گُنه نِشان نَادَت. آوه گو مَن قضاوت دِگت، خاده ی. ^۵ بجا پِش وقتیدا قضاوته نَگن، پِش هینگه گو خاده پت، آو خادیه گو هَچی دِشدا گو نَه ناو تاریتیّه دا هاتی وِشارِتِن دیه

گون، آنى ھونا خرابى و پېسىتىيە، بَلگو ب نانه به ھون خالص بون و راستيە جشن بېگرن.
 ۹ مین ناو ناما خو یا پښتا، بۇ و نویسی گو گل زناگرادا ھاتن چنه نځن. ۱۰ بله قَصدا مین قَت آو بُو گو اون گل زناگره وه دُنيایه آن مړوه طمعکار و حیلَباز آن بت پرستادا ھاتن چنه نځن. ھگو وسا بیت اون دبی دُنيایه دا درکون. ۱۱ بله نَه آز ب و دِیوِسم اون نابی گل وه گسه گو دِیْزیت خو پرا، بله زناگر آن طمعکار آن بت پرست آن دِویس آن مَه وخار و آن حیلَباز، ھاتن چنه یگن و گل مړوکه وسا حتا سَر سرفگگه زى تروین.

۱۲ چون گو چه سُلا مین ب گئی گو آز سَر مړوت دروې کلیسایه قضاوته بېگم؟ ما اون نابی سَر آونه گو ناو کلیسایه دان، قضاوته بېگن؟ ۱۳ خدا بوخو قضاوتا آونه درو دگت. «آوه سُل پيس ناو خودا درخین.»

شکایت ناو مړوت خُدان ایمان دا

۶ وقته مړوگ ناو ودا شکایتگ له ضد یگ دیتَر ھَبیت، او چاون دِورت بَدلا ھنده گو آوه شکایتَه بېت لاره آونه گو ایمان مسیخ ھن، آوه بېت لاره مړوه نَدوز؟ ۲ ما اون نِزاین آونه گو ایمان مسیخ ھن دیه دُنيایه قضاوت گن؟ ایجا ھگو قِراز اون دُنيایه قضاوت گن، ما اون نگارن راستا مَسَله گوشگ دا قضاوته بېگن؟ ۳ ما اون نِزاین گو آم قِراز سَر میلیاکتا قضاوته بېگن؟ بجا چه بگھشیت مَسَله وه ژيانه! ۴ ایجا ھگو و ناو خودا او مَسَلَن ھن، اون بُچی آوان مَسَلَا دِین لاره وان مړوا گو چه جی کلیسایه دا چننین؟ ۵ آز ون دِیْتم گو اون شَرمه بېگن. ما ناو ودا مړوکه زانا چننن گو بگاريت اختلافا نابینا پرايادا حل گت؟ ۶ بَدله، پرا له ضد پرا دِچیت مَحکمه، او زى لاره به ایمانا؟

لاواھیا و دِگم گو اون مین بوخو بگن نمون. ۱۷ بَر خاطره وه ھنده آز تیموتائوس دِرگم لاره و، او ناو خاده دا زارویه مین یه عزیز و وفادار، گو رپه مین ناو مسیخ دا بېنیت بېرا و، وسا گو آز وان ھمو جیا، ناو ھمو کلیسایادا فِر دِگم. ۱۸ ھندگ ب وه گمانه گو آز نایم لاره و، سَرخو چن. ۱۹ بله ھگو خاده ھز گت آزه گلک زو بَم لاره و، و آزه نه تنه قسه وان مړوه مغرور، بَلگو فُدرتا وان زى بزانم. ۲۰ چون گو پادشاهیا خدا ب قسا نین، بَلگو ب فُدرتی. ۲۱ اون کیشگه دِخازن؟ آز دبی ب زپ بَم لاره و آن ب مُحبتا رِحگه نَم؟

به ناموسی ناو کلیسایه دا

۵ بَراستی گھشیت گوهه مین گو ناو ودا به ناموسی ھن، او زى وسا گو حتا ناو بت پرستادا زى نایت تحمل گرن. چون گو مَرگ گل ژن بابا خودای. ۲ ایجا اون افتخاره دِگن! ما نابی اون بَدلا ون تازیه بېگن؟ او گسه گو وسا گری ناو خودا درخین. ۳ چون دور گو جسمه مین ودره نین، بله رِحا مین ودره ی؛ ایجا، بېنا مړوکه گو لاره وى، مین حُکما وه مړوه گو سُلگه وسا گری ه نهدا دای. ۴ وقته اون ب ناوه عیسی خاده دُرا پگودو خِر دین و رِحا مین زى لاره وى، ب فُدرتا عیسی خادیه م، ۵ آوه مړوى ب بین چُیينا بَدنه وى بَسپارن شیطانی، گو رِحا وى رُزا زورینا عیسی خاده دا نجاته پیدا گت.

۶ آوا گو اون افتخاره دِگن باش نین. ما اون نِزاین گو گوشگ ھون دِگاريت تواوی ھویری ترش گت؟ ۷ خو زه ھونا گون تمیز گن گو اون بېن ھویرگه تار، وسا گو اون بَراستی زى به ھونین. چون گو مسیخ، بَرخِگ م یا پَسَخه، قُربانی بوئ. ۸ بجا ورن آم عیده نه ب ھونا

ناموسیه دِگت، له ضِدّ بَدَنّا خو گُنهه دِگت. ^{۱۹} آن ما اون نِزاین گو بَدَنّا وَ هَمَنّ آو بَدَنّا گو وَ ژه خدا اِستاندی، معبدا رِحا مُقدسا خدای؟ اون یه خو نین. ^{۲۰} چون گو اون پِ قِیمَتگه هاتن کَرین. بجا ناو بَدَنه خدا شُکوه و جلاله بَدَنّ خدا.

مَسَلّا داوَتِه

V نَه آم بَگَهشِن وان مَسَله گو وَ بُ مِین نویسی بون:
اون دِپَرَن گو «یا باش بُ مِرگه آو گو دَسْتِه وی ژنگه نگویت» ^۲ بله بَر خاطره وِسوَسا به ناموسیه، دِبی هر مِرگه ژنا خو و هر ژنگه مِره خو هَبیت. ^۳ مَر دِبی وَظیفّا خو راستا ژنا خودا و ژن ژی دِبی وَظیفّا خو راستا مِره خودا بینیت جی. ^۴ چون گو ژنگه سَر بَدَنّا خو اختیار چِنین، بَلگو اختیارا بَدَنه وی دَسْتِه مِره ویدای، و مِره ژی سَر بَدَنّا خو اختیار چِنین، بَلگو اختیارا بَدَنه وی دَسْتِه ژنا ویدای. ^۵ یگودو محروم نَگن، مَگر بُ مَدَنگه بیت و سَر دله هر دو آلیا، گو اون خو وَقفی دعا گِرِنه یَگن؛ بله پاشه جازگه دی بَگَهشِن یگودو، گو شیطان نِگاریت بَر خاطره خو نِراگِرَتنا وَ، وَ بَخْنیت وِسوَسه. ^۶ آو قِسا گو آز دِپَرَم، اَمَرگ نین، بَلگو آز دِپَرَم گو وَ ایجازا وه شُلّه هَی. ^۷ خازی هُمو بینا مِین بان، بله هر کَسگه دیاریا خو ژه آلیه خدا هَی؛ یگه جوَر دیاریگ هَی و آوه دی جوَر دیاریگه دی.

^۸ آز دِپَرَم آونه داوَت نِگری و پوژنا گو بُ وان یا قَنج آو گو بینا مِین داوَتِه نَگن. ^۹ بله هَگو آو نِگارن خو راگِرِن، دِبی داوَتِه یَگن. چون گو داوَت گِرِن ژه شَوِیتِن ناو آگره شهوَت دا باشِیز. ^{۱۰} آز بُ آونه گو داوَت گِرِن وَن اَمَر دِگم، بله نه اَمَره مِین، بَلگو اَمَره خاده یّ گو: ژن، نابی ژه

^۷ اصلا خودا اختلافه وِسا ناو وِدا، بوخو شِکَسَتگ بُ وَ. بَدَلّا وه یگه اون بُچی ناخازِن گو یه مظلوم اون پِن؟ اون بُچی ناخازِن گو یه صَرَر دیتی اون پِن؟ ^۸ بله آونه گو ظَلَمه دِگن و صَرَره دِگَهشِین اون بوخوَن، آو ژی راستا پِراپِت خودا.

^۹ ما اون نِزاین گو مِرُوَه نَدوز نابَن وارِثه پادشاهیا خدا؟ نِین لِباندِن: نه مِرُوَت به ناموس، نه بت پرست، نه زناگر، نه لواطگر، چه فاعل و چه مفعول، ^{۱۰} نه مِرُوَت دِز، نه طمعکار، نه مَه وَخار، نه دَوِپِیس و نه حیلَباز نابَن وارِثه پادشاهیا خدا. ^{۱۱} هِنَدگ ناو وِدا مِرُوَه وِسا بون. بله اون پِ ناوه خاده عیسی مَسیح و پِ رِحا خدایه مَ، هاتن شُسِیتِن، مُقدس بون و صالح هاتن هَرَمارتِن.

ژه به ناموسیه پَحِلِن

^{۱۲} «هَمو دِشد بُ مِین حلال»، بله هَمو دِشد قَنج نین. «هَمو دِشد بُ مِین حلال»، بله آز ناهِلِم چه دِشد سَر مِین مسلط بیت. ^{۱۳} «خارِن بُ زَگی و زَگ بُ خارِنه»، و خدا هر دوگا، هَم وَن و هَم آوا دِیتر دِیه یِین بَبت. بَدَن بُ به ناموسیه نین، بَلگو بُ خاده یّ و خاده بُ بَدَن. ^{۱۴} خدا پِ قُدَرَتّا خو عیسی خاده ژه ناو مِریادا راگر و دِیه مَ ژی ژه ناو مِریادا راگت. ^{۱۵} ما اون نِزاین گو بَدَنه وَ اَندامه مَسیحِن؟ ما آز دِبی اَندامه مَسیح راگم و آوان یَگم اَندامه فاحِشِیگه؟ حاشا! ^{۱۶} آن ما اون نِزاین مِرُوَگ گو دِرِلَقِیت فاحِشِیگه، گل ویدا دِبیّت یگ بَدَن؟ چون گو توراَتِه هاتی نویساندِن: «آو دو دِیه یِین یگ بَدَن». ^{۱۷} بله آوه گو بِرِلَقِیت خاده، گل ویدا دِبیّت یگ رِج.

^{۱۸} ژه به ناموسیه پَحِلِن. هِچی گُنهّا دی گو مِرُوَگ یَگت دِرَوِی بَدَنّا وِی، بله آو مِرُوَه گو به

هَ وِسا ژِی آوه گو وقته آزاد هات گازی گیرن،
خُلامه مسیح.^{۲۳} اون ب قیمتگه هاتن کَرین؛
نَبِن خُلامه انسانا.^{۲۴} بجا، گلی پرایا، هر گس
هر وضعاً گو هاتن گازی گیرن، هَ وه وضعه دا
گل خدادا بِمینیت.

مِرْوه داوَت نِگری و بوژن

^{۲۵} نَه راستا آونه گو وقته داوَت گیرن وان
گهشتی، مین چه آمر ژه آلیه خاده چین، بله آز
مقاما مِرْوگه دا گو ب واسطاً رَحمتا خاده هِتبار
له دِت گیرن، نَظراً خو دِپِرم.^{۲۶} آز وَ فِکِر دِگم
گو بَر خاطره زحمته وی رَمانی، باشتر آو گو
هر گسگ هَ وه وضعاً گو تَدائی دا، بِمینیت.
^{۲۷} ت ژِنکَو گِردایی؟ دوو جُدا تیه نگره. ت ژن
چنین؟ دوو ژِنگ خاستنه دا نَب.^{۲۸} بله هَگو
ب ژِنگه پَخازی؛ ت گُته نِگری؛ و هَگو گِجگگ
مِر گت، آوی ژِی گُته نِگری. بله آونه گو داوَتَه
دِگن، دیه وه ژِیانه دا آذیتَه بِبین و آز وَ ب
وَ ناخارم.

^{۲۹} گلی پرایا، منظورا مین آوی گو وقته معلوم
بوی گلک گُرت بوی. وَ داتِر، آونه گو ژِنگ
هَن دِی وِسا رفتار گن گو مِرْو دِپِزیت ژِنگ
چنین.^{۳۰} آونه گو تازیدارن، دِی وِسا رفتار گن
گو مِرْو دِپِزیت تازی دار نین؛ آونه گو گیف
خویشن، دِی وِسا رفتار گن گو مِرْو دِپِزیت
گیف خوش نین؛ و آونه گو دِشَدگه دِکرن، دِی
وِسا رفتار گن گو مِرْو دِپِزیت چه دِشَد چنین؛
^{۳۱} و آونه گو خیره وه دُنیا به دِبین، دِی وِسا
رفتار گن گو مِرْو دِپِزیت چه خیره تدا نابین.
چون گو وضعاً نَئی وه دُنیا به وِی بِن دِجیت.
^{۳۲} آز دِخارم اون ژه نیارانیا خلاص بِن. آو
مِرْه گو داوَت نِگری نیارانه شُله خاده ی، گو
چاون خاده گیف خوش گت؛^{۳۳} بله آو مِرْه گو
داوَت گِری نیارانه شُله دُنیا به ی، گو چاون ژِنا

مِرْه خو جُدا بیت.^{۱۱} بله هَگو جُدا بیت، ایدی
نابی مِر گت آن ژِی دِی گل مِرْه خودا پِگ پِت.
مِر ژِی نابی ژِنا خو بَر دَت.

^{۱۲} آز بُ آونه دی دِپِرم، بله آز دِپِرم نه خاده:
هَگو پِرایگه ژِنگه به ایمان هَی، و آو ژِن حاضِر
گل ویدا بَیْت، آو نابی ژِنا خو بَر دَت.^{۱۳} هَگو
ژِنگه مِرْگه به ایمان هَ بیت و آو مِر حاضِر گل
ویدا بَیْت، آو ژِن نابی خو ژه مِرْه خو پَدَت
بَر دان.^{۱۴} چون گو مِرْه به ایمان ب واسطاً ژِنا
خو و ژِنا به ایمان ب واسطاً مِرْه خو، مُقدس
دِ بیت. هَگو وِسا نَب، زارویه وَ دیه نِپاک بان،
بله وِسا نَب، آو مُقدس.^{۱۵} بله هَگو ژِن آن
مِرْه به ایمان پَخازیت جُدا بیت، بِلَا جُدا بیت.
مَسْله وِسادا آو پِرا آن آو خوشگا خُدان ایمان
اسیر نِن. خدا آم گازی صُلاح و سلامتیهِ گیرن.
^{۱۶} چون گو آی ژِن، ت چاون دِزانی گو ت نابی
باعیته نجاتا مِرْه خو؛ و آی مِر، ت چاون دِزانی
گو ت نابی باعیته نجاتا ژِنا خو؟

وِسا گو اون بُ هاتن گازی گیرن بَیْن

^{۱۷} تَنه، هر گس دِی وِسا گو خاده بُ وی
کِفَش گِری و خدا آو بُ وه گاز گِری بَیْت. آوی
حُکمه مین تواوی کلیسایادا.^{۱۸} چه گس وقته
خدا گازی وی گِری، هاته بو سُنَت گیرن؟ آو
بِلَا نِپِزیت گو خازی سُنَت نَب، چه گس وقته
خدا گازی وی گِری، نَهاته بو سُنَت گیرن؟ آو بِلَا
دوو سُنَت بونه دا نَبیت.^{۱۹} چون گو نه سُنَت
بون مُهَم، نه سُنَت نَبون، بَلگو مُهَم خُدان
گیرنا آمِرَت خدای.^{۲۰} هر گس هَچی وضعاً
گو خدا گاز وی گِری دا بِمینیت.^{۲۱} وقته ت
خُلام، ت هاتی گازی گیرن؟ نیارانه وه هِنده نَب.
بله هَگو ت بگاری آزادیا خو ببی دَسَت، وه
فُرصَه دَسَت نَد.^{۲۲} چون آوه گو وقته خُلام
ژه آلیه خاده هات گازی گیرن، آزاده خاده ی.

دِزَانِیت، هِشْتا زِی وِسا گو دِبی یِزَانِیت نِزَانِیت.
 ۲ بله هَگو مِزُوک هَرُ خدا دِگت، خدا آوی ناس
 دِگت.

۴ بَجا راستا رِسقَه بُ بُتا هاتی پِشکِش گِرن،
 آم دِزَانِین گو «بُت چه دِشد نِین»، و «خِنجی
 خدایِگه، چه خدایه دی چِنِین.»^۵ چون دُورُ
 گو چه سَر رُوبِه عَرْدی و چه ناو آسمانی دا
 هِنْدگ هَن گو خدایان دِن گاز گِرن - وِسا گو
 مِزُو دِپُزِیت بَراسِتی گَلگ خدایان و خدایان هَن
 ۶- بله بُ مِ تَنه بَگ خدا هَی، آنی باب، گو هِمو
 دِشد ژِه آلیه وِی و بَر خاطرِه وِی گو آم هَن؛ و
 یِگ خداه هَی، آنی عِیسِی مِسیح، گو هِمو دِشد
 بَ واسِطَا وِی و بَ واسِطَا وِی گو آم هَن.

۷ بله هِمو گِسه آو مَعْرِیْقَت چِنِین. هِنْد مِزُو
 پِشتا هِنْد قِیاسا گَل بُتادا بُون گو هَگو ژِه
 وان رِسقَه گو هَراسِتی پِشکِشی بُتا بوی بُخُن؛
 وجدانا وان مِرار دِبِیت، چون گو ضَعِیف.
 ۸ رِسق، مِ نِیزوکی خدا ناگت؛ آم نه بَ نَخارَنه
 خِرایِزِر دِپِن، نه ژِی بَ خارِنه باشِتر. ۹ بله
 هِیشیار بِن آو حَقَه گو وَ هَی نَبِیت باعِیث
 گو مِزُوه ضَعِیف ره دَرگُون. ۱۰ چون هَگو
 مِزُوک گو وجدانا وی ضَعِیف، بِبینِیت ت گو
 مِزُوگه حُدان مَعْرِیْقَتی، ناو بُتخانه دا رُونِشتی
 و رِسقی دِخِی، ما آو ژِی تحَرِیک نَابِیت گو
 رِسقَه بُ بُتا هاتی پِشکِش گِرن بُخُت؟ ۱۱ وِسا،
 مَعْرِیْقَتَا ت باعِیْته دِبِیت گو آو مِزُوه ضَعِیف
 بِن پِچِیت. آو مِزُو هَمَن آو بَرایِ گو مِسیح
 خاطرِه وی مِر. ۱۲ بَهنْدِه، وَقتِه اون وِسا راستا
 بَرایِت خودا گُئَه دِگَن و وجدانا وان یا ضَعِیف
 بَیرِیندار دِگَن، اون له ضِد مِسیح گُئَه دِگَن.
 ۱۳ بَجا، هَگو رِسق باعِیث دِبِیت گو بَرایِه مَن
 ره دَرگُویت، آز چه جارا گوشتی ناخُم گو نِیم
 باعِیْته گِئِنا بَرایِه خو.

خو گِیف خوش گت، ۳۴ و فِکرِه وی پَلائی
 دِبِیت. آو ژِنگا گو داوَت نِگِرِی آن آو گِجِگا
 گو هِشْتا داوَت نِگِرِی، نِیارانه شُلَه خاده ی،
 گو چاون ناو بَدَن و رِح دا مُقدَس بَیت؛ بله
 ژِنگا داوَت گِری نِیارانه شُلَه وه دُنْیایِه ی، گو
 چاون مِره خو گِیف خوش گت. ۳۵ آز وَن سَر
 خِیرا وَ دِپُرم، نه بَر خاطرِه هِنْدِه گو دَسْت و
 پِیه وَ گِردَم. قَصدا مَن آوِی گو اون قَنج رِفْتاَر
 گَن و چه نِیارانی پِشِیا وَ ژِه وَقف بون بُ خاده
 نِگِرِیت.

۳۶ هَگو مِزگ وَ فِکِر دِگت گو راستا
 نِیشانگِریه خودا دوز رِفْتاَر ناگت و شِهوَتا وی
 گَلگ بَیت گو دِبی هَ وِسا زِی بَیت، بَهلِن آو
 مِر بَگْهَشِیت داخازِیا خو؛ بَهلِن گو آو داوَتِه
 بَگَن، آو شُل گُئَه نِین. ۳۷ بله هَگو مِزگ سَر
 تَصْمِیمَا خو رَاوَسْتاِی وَ بِن فِشارِه دا نِین، بَلگو
 دِگارِیت نَفْسا خو و تَصْمِیم گِرِتی گو هِشْتا گَل
 نِیشانگِریه خودا داوَتِه نَگت، آو مِر ژِی شُلَگه
 قَنج دِگت. ۳۸ بَجا آوه گو گَل نِیشانگِریه خو
 داوَتِه دِگت، شُلَگه قَنج دِگت؛ بله آوه گو داوَتِه
 ناگت، شُلَگه وه قَنجِتر دِگت.

۳۹ ژِنگِگ حَتا وَقتِه گو مِره وی ساخ، مِره حُو
 گِردایِی. بله هَگو مِره وی بَمرِیت، آزاد گو گَل
 هَچِی گِسه هَز دِگت داوَتِه یگت، بله تَنه ناو
 خاده دا. ۴۰ بله نَظْرا مِدا هَگو آو ژِنگ هَ وه
 وَضعا گو تَدایِ دا بَیمِنیِت، گِیف خوشِتر؛ و
 آز فِکِر دِگم گو مَن ژِی رِحا خدا هَی!

رِسقَه بُ بُتا هاتی پِشکِش گِرن

نَه راستا رِسقَه بُ بُتا هاتی پِشکِش گِرن: آم
 دِزَانِین گو «آم هِمو مِزُوه حُدان مَعْرِیْقَتِن.»
 آو مَعْرِیْقَت مِزُو مَغْرُور دِگت، بله مُحَبَّت مِزُو
 آوا دِگت. ۲ هَگو مِزُوک گُمان دِگت دِشَدگه

بولس ژه حقه خو دَرِباز دِبیّت

۹

ما آز آزاد نینم؟ ما آز رسول نینم؟ ما مین خادیه م عیسی ندبیتی؟ ما اون لرمیشا شُلا مین ناو خاده دا نینم؟^۲ حتا هَگو آز بُ مِروه دِیتر رسول نِیم، چَتَبیت آز بُ و رسولم؛ چون گو اون مُهرا تَأَییدِه نَ گو ایثبات دِگت آز ناو خاده دا رسولم.

^۳ آوِی دِفاعایا مین بُ آونه گو راستا میدا قضاوته دِگن. ^۴ ما م حقه خارن و وَخارنه چَین؟ ^۵ ما م آو حَق چَین گو بینا رسوله دی و بینا بَرایت عیسی خاده و بینا کیفا، ژنگه خُدان ایمان بَخازن و م آو گل خودا هَبیت؟ ^۶ آن تَنه آز و برنابا آم دِبی بُ دَرِباز گِرِنا ژِیانا خو بَحِیتن؟ ^۷ کِی گو بَ خَرجا خو بینا سربازگه خِذْمَتِه بَگت؟ کِی گو رَزگه بَچِینیت و ژه لرمیشا وه نَخُت؟ آن کِی گو شِوَأَنتِیا هِشْمَگه بَگت و ژه شیرِه وه نَوَخُت؟ ^۸ ما آز وان قِسان بَ فِکره بَشَری دِیژم؟ ما شِریعت ژِی وِسا ناپِژیت؟ ^۹ چون گو شِریعتا موسی دا هاتی نویساندین گو: «دَوَه گایه گو چُخینه دِکُتیت، گِر نَد.» ما خدا حَما گایادا ی؟ ^{۱۰} ما بَراستی آو وِن بَر خاطره م ناپِژیت؟ آو کلام بَر خاطره م هاتی نویساندین، چون آوه گو عَرْدی دِگِیت دِبی بَ اُمیدِه بَگِیت و آوه گو چُخینه دِکُتیت دِبی بَ وه اُمیدِه بَکُتیت گو ژه حاصِلِه دیه دِشْدَگه بَینیت دَست. ^{۱۱} هَگو آم تِیه روحانی ناو وِدا دِچَین، ما شُلْگه مَزَن گو آم دِشِدِت مَادِی ژه و دِپورون؟ ^{۱۲} هَگو مِروه دی آو حَق هَن گو دِشْدَگه وِسا ژه و بَخازن، ما م گَلْکِتر حَق چَین؟ بله م آو حَق نَدا شُله، بَلْگو م خو دا بَ هَمو دِشْدی گو چه دِشْد نِیْت سَر رِیا انجیلا مِسیح. ^{۱۳} ما اون زِزائِن آونه گو مَعْبَدِه دا خِذْمَتِه دِگن،

رِسقه خو ژه مَعْبَدِه دِستِین، و آونه فُربانگهه دا ژِی خِذْمَتِه دِگن ناو آو دِشدا گو سَر فُربانگهه هاتی فُربانی گِرِن دا، شِریگن؟ ^{۱۴} هَ وِسا خاده اَمِر گِری آونه گو انجیلِه وِعظ دِگن، دِبی بَ انجیلِه ژِیانا خو دَرِباز گن.

^{۱۵} بله مین چی یگ ژه وان حَقان نَدای شُله، و آز وان ژِی نایوِیسم گو آو شُلَن بُ مین بِن گِرِن. چون گو بُ مین مِرِن باشِتر حتا هِنده گو مِروُگ وه اِفْتاخَره ژه مین بَستِینیت. ^{۱۶} چون هَگو آز انجیلِه وِعظ دِگم، آو وه حقه نَادَت مین گو آز خو مَزِن گم، چون گو آو وَظِیفِیگ گو سَر سَگْرا مین هاتی داناندین. وِی بُ حَالِه مین هَگو آز انجیلِه وِعظ نَگم! ^{۱۷} چون هَگو آز وه شُله بَ دلِه خو بَگم، مِنه خَلات هَبیت؛ بله هَگو آز وه شُله بَ دلِه خو نَگم، تَنه آز وَظِیفا خو تِینم جِی. ^{۱۸} بَجا خَلاتِه مین چِی؟ تَنه آوِی گو آز انجیلِه مَفْت وِعظ گم گو آز آو حقه گو مین ناو انجیلِه دا هَی نَستِینم.

^{۱۹} چون دَوَر گو آز ژه هَمو کَسِه آزادِم، بله مین خو گِری خُلامه هَمویا گو وِسا آز ناو واندا گَلْکِه دی بُ مِسیح بَینم دَست. ^{۲۰} گَلْ یهودیان آز بینا یهودیگه له هاتِم، گو یهودیان بُ مِسیح بَینم دَست. گَلْ آونه گو بِن اَمَرِه شِریعتِه دان آز بینا مِروُگه گو بِن اَمَرِه شِریعتِه دای له هاتِم، گو آونه بِن اَمَرِه شِریعتِه دا، بُ مِسیح بَینم دَست. دَوَر گو آز بوخو بِن اَمَرِه شِریعتِه دا نینم. ^{۲۱} گَلْ آونه گو بِن اَمَرِه شِریعتِه دا نین آز بینا مِروُگه گو بِن اَمَرِه شِریعتِه دا نین بُ مِسیح بَینم دَست، دَوَر گو آز بوخو دَرَوِی شِریعتا خدا نینم، بَلْگو بِن اَمَرِه شِریعتا مِسیح دَام. ^{۲۲} گَلْ مِروُت ضعیف آز ضعیف بوم گو مِروه ضعیف بُ مِسیح بَینم دَست. آز بُ هَمو کَسِه بوم هَمو دِشْد گو

هِنْدَگ ژِه وان به ناموسی گِرِن، و روژگه دا بیست و سه هزار نَقَر ژِه وان یِن چُن. ۹ آم نابی مسیخ امتحان گَن، و سا گو هِنْدَگ ژِه وان مسیخ امتحان گِرِن و مارا آو گُشتِن. ۱۰ اون نابی گازِنْدا ژِی یِگَن، بینا هِنْدَگ ژِه وان گو گازِنْد گِرِن و ب دَسته آوه گو یِن دِبَت، یِن چُن.

۱۱ آو شُلَن سَرِه واندا هات گو بُ وان بَیتِ نمون، بله آو هاتَن نویساندِن گو بُ م پِیَن عبرت گو آم زَمَانِیگه دا وی دِژِن گو دوماییگا تِواوی زَمانا گَهِشَتی. ۱۲ ایجا آوه گو فِکِر دِگت طِیگ راوَسَتای، هیشیار بیت گو نَکویت! ۱۳ چه امتحان چِنین گو سَرِه ودا هاته بیت بله سَرِه بَشَری دا نَهاته بیت. خدا وفادار، آو ناهلیت گو اون زِدَتِر ژِه قاوَتا خو امتحان بِن، بَلگو آو گل امتحانه رِیا روه ژِی دِدَانِت گو اون یِگارِن تاب گَن.

۱۴ بجا عزیزت مَن، ژِه بت پرستیه بَحِلِن. ۱۵ آو و سا گو گل عاقلَمندا دِت قِسدان، گل ودا قِسن دِگم؛ اون بوخو راستا وه دِشدا گو آو دِیژِم دا قضاوته یِگَن. ۱۶ ما طاسِگا بَرکته گو آم بَر خاطره وه شُکرا خدا دِگَن، شَرِیگ بون ناو خونا مسیخ دا نِی؟ ما آو نانه گو آم گر دِگَن، شَرِیگ بون ناو بَدَنه مسیخ دا نِی؟ ۱۷ چون گو تَنه نَانگ هَی، آم ژِی گو گَلِکِن، آم یگ بَدِن، چون گو آم هَمو ژِه نَانگه دِخُن. ۱۸ بَرخودَن بِنی اسرائیلَه: ما آونه گو قُربانیا دِخُن ناو قُربانگَهه دا نایَن شَرِیگ؟ ۱۹ بجا منظورا مَن ژِه گِئنا وه قِسه چی؟ رِسقه گو پِشکِشی بُنا دِیبت دِشْدگ آن بُت دِشْدگ؟ ۲۰ نه، منظورا مَن آوِی گو آو دِشدا بت پرست قُربانی دِگَن پِشکِشی آجنا دِیبت نه خدا. آو هَز ناگم اون یِیَن شَرِیگه آجنا. ۲۱ اون نِگارِن هَم ژِه طاسِگا خاده وَخَن، هَم

هَچِی جوهره هَی هِنْدَ مِروا نجات دَم. ۲۳ آو وان هَمویا بَر خاطره انجیلَه دِگم، گو بَلگو بَرکته ویدا یِیَم شَرِیگ.

۲۴ ما اون یَزاین مَیدانا بَزینه دا، هَمو گَس دِبَرِت، بله تَنه مِروگ خَلاته دِبَت؟ بجا و سا یِیَرِن گو اون خَلاته یِیَن. ۲۵ هر ورزِشکارگ، هَمو دِشْدی دا، سَر خوراگِرِتَنه دِخِیْتِیت. آو و سا دِگَن گو تاجگه فانی بِنِن دَست؛ بله آم و سا دِگَن گو تاجگه بِنِن دَست گو فانی نِیَن. ۲۶ بجا آو به آماج نَابَزِم؛ آو بینا آوه گو مِستا تاوژِیت هوا، مِستا ناهاوژِم؛ ۲۷ بَلگو آو زحمتَه دِدَم بَدَنّا خو و آوه ضِبط دِگم، و سا له نِیَت گو پاشه وِعظ گِرِنا انجیلَه بُ مِروه دِیتر، آو بوخو یِیَم رَد بون.

هَشدار راستا بت پرستیه دا

۱۰ چون گو گلی پَرایا، آو هَز ناگم اون ژِه وِن غافل بِن گو باوانه مَ هَمو بِن وه آوره دا بون و هَمو ژِه وه بَحره دَرِیاز بون. ۲ آو آن هَمویا ناو وه آوره دا و وه بَحره دا تعمید گِرَتِن و ب وه شُله نِیْشان دان گو دوو موسی دا دِچَن، ۳ و هَمویا عَیْنی رِسقه روحانی خارِن، ۴ و هَمویا عَیْنی وَخارِنا روحانی وَخارِن؛ چون گو آو آن ژِه وه رازا روحانی گو دوو وانرا دِچو، دِوَخارِن، و آو راز مسیخ بو. ۵ بله دیسا ژِی، خدا ژِه گَلگه وان راضی نَبو، یِجا آو چله دا یِیَن چُن.

۶ نَه، آو دِشْدَن قَومِیَن گو بُ م پِیَن نمون، گو آم ژِی بینا وان دوو پِیسیتیه دا نِیَن. ۷ نِیَن بت پرست، بینا هِنْدَگه وان گو بت پرست بون؛ و سا گو توراته دا هاتَن نویساندِن: «قَوم بُ خارِن و وَخارِنه روئِشَتِن و رایون گو عِیاشیه یِگَن.» ۸ آم نابی به ناموسیه یِگَن و سا گو

۲ آز وَ تحسین دِگم گو اون همو دِشدی دا
ژِه مَن دَرسه دِگِرَن و سُنْتا هَ وِسا گو مَن دای
وَ، خُدان دِگن.

۳ بله آز دِخازم اون وَن بزانن گو سره هر
مِرگه مسیح، سره ژنگه مِره وی، و سره مسیح
خدای. ۴ هر مِرگ گو سَرِچاتی دعا آن نَبوتَه
بِگت، سره خو به حُرمت گِری. ۵ بله هر ژنگ
گو سَروَگری دعا آن نَبوتَه بِگت، سره خو به
حُرمت گِری؛ آو شُلا وی دوز بینا وه هِنده
ی گو آوی سره خو تِراشی بیت. ۶ چون هَگو
ژنگ سره خو ناپِچریت، بجا آو دِبی پرچا خو
گُژت گت؛ بله هَگو ب ژنگه عیب گو پرچا
خو گُژت گت آن سره خو پِتراشیت، بجا بلا
سره خو پِپِچریت. ۷ مِر نای سره خو پِپِچریت،
چون گو آو صومَت و شُکوه و جلالا خدای؛
بله ژن، شُکوه و جلالا مری. ۸ چون گو مِر له
ژن چه نَبوی، بَلگو ژن له مِر چه بوی. ۹ مِر
ب ژن نَهاتی آفرانیدن، بَلگو ژن ب مِر هاتی
آفرانیدن. ۱۰ ب وه یگه، و بَر خاطره میلیگانا،
ژن دِبی سره خو پِپِچریت گو نیشان دت بِن
اقتدارا گسگه دای. ۱۱ بله دیسا ژی، ناو خاده
دا، نه ژن له مِر جُدای، نه مِر له ژن. ۱۲ هَ وِسا
گو ژن له مِر هاتی چه بون، مِر ژی له ژن تَت
دُنیايه. و همو دِشد ژه خدای. ۱۳ اون بوخو
قضاوته بگن: ما گِیر ژنگه تَت گو سَروَگری ب
درگاها خدا دعایا بگت؟ ۱۴ ما طبیعت بوخو
وَ فِر ناگت گو هَگو مِرگه پرچا دِرژ هَبیت،
آو ب وی عیب؟ ۱۵ بله هَگو ژنگه پرچا بلند
هَبیت، باعیتَه اِفتخارا وی؟ چون گو پرچا وی
ب پِچارِتنا وی هاتی دایین. ۱۶ بله هَگو گسگ
بِخازیت راستا وه دِشده دا بَحْته بگت، دِبی وَن
بزانیت گو نه م وَ نه ژی کلیسایت خدا رَسْمگه
وسا چنِین.

ژه طاسِگا آجنا؛ اون نِگارِن هم ژه سِرْفگا خاده
بُخُن، هم ژه سِرْفگا آجنا. ۲۲ ما آم دِخازن آگِره
غیرتا خاده گر گن؟ ما آم ژه وی قاوَتِیرن؟

همو شله ب شُکوه و جلالا خدا بگن

۲۳ «همو دِشد گورِیگی شریعتَه دوز» - بله
همو دِشدی فاید چنِین. «همو دِشد گورِیگی
شریعتَه دوز» - بله همو دِشد آوا ناگت. ۲۴ چه
گس نابی دوو منفعتَه خودا بیت، بَلگو دِبی دوو
منفعتَه جیناره خودا بیت. ۲۵ هَچی گوشته گو
دِکانا گوشتی دا دِت فِرْتَن، به عذاب وجدان
بُخُن. ۲۶ چون گو «عرد و هَچی دِشدا گو
ناودای یا خاده ی. ۲۷ هَگو مِرْوگه به ایمان
وَ گازی گت رِسق خارِنه و اون هز دِگن گو
بِچن، هَچی دِشدا گو دِدانِ بَر وَ به عذاب
وجدان بُخُن. ۲۸ بله هَگو مِرْوگ بَیت وَ: «آو
گوشت ب بُنا هاتی قُربانی گِرِن.» هِنگه، بَر
خاطره آو مِرْوگه گو آو دِشد و دای هَسانیدن و بَر
خاطره وجدانه، ژه وه نَخُن. ۲۹ آز باسه وجدانا
وه مِرْوی دا م، نه وجدانا وَ. چون گو بُچی
بَر خاطره وجدانا مِرْوگه دی دِبی سَر خُدوده
آزادیا مَن قضاوت پَت گِرِن؟ ۳۰ هَگو آز ب
شُکر گِرِنه رِسقی دِخُم، بُچی آز دِبی بَر خاطره
آو دِشدا گو مَن شُکر گِری، محکوم بِم؟

۳۱ بجا چه اون بُخُن چه اون وَخُن آن هَچی
شُلا گو اون بگن، آوان همویا ب شُکوه و جلالا
خدا بگن. ۳۲ اذیتا یهودیا آن یونانیا آن کلیسایا
خدا ننگن، ۳۳ هَ وِسا گو آز ژی سَعی دِگم گو
همو گسه ناو هَچی شُلا گو دِگم دا گِیف خوش
گم. آز دوو منفعتَه خودا نینم، بَلگو آز دوو
منفعتَه لگکا دام، گو بَلگو آو نجاته پیدا گن.

ژه مَن دَرسه بگِرِن، وِسا گو آز ژه
مسیح دَرسه دِگِرم.

شیوا خاده

۱۷ بله راستا آو دِشدا گو نَه آزه بُ وِ یِژم،
 از مَحْتا وَ ناگم، چون گو وقته اون دُرا یِگودو
 خِر دِین، خِنجی ضَرَره چه دِشد تِدا چِنین.
 ۱۸ چون گو، آولی، وقته اون دُرا یِگودو بینا
 کلیسایِگه خِر دِین، از دِبیهِسِم گو ناو ودا
 جُداتی دِگویت، و از وَن قَدَرگه ژی باوار دِگم.
 ۱۹ چون گو اون دِبی یِین چَند دَسْت گو وه
 جورِی آونه گو ناو ودا خالِصِن، یِن ناس گِرِن.
 ۲۰ وقته گو اون دُرا یِگودو خِر دِین، آو شیوا
 گو اون دِخِن شیوا خاده نِین. ۲۱ چون گو وقته
 خارِنه، هَرِیگ ژه وَ به هِنده گو بِمِینِیت هویا
 آونه دی شیوا خو دِخْت و وِسا بَگ بِرسی
 دِمینِیت و آوه دی مَسْت دِبیِت. ۲۲ آنی چه!
 ما وَ مال بُ خارِن و وَخارِنه چِنین؟ آن اون
 کلیسیا خدا گوشِگ دِگن و مِروَت گو چه
 دِشد چِنین دِخِنِ شَرْمه؟ آزه چه یِژم وَ؟ آزه
 بَر خاطرِه وه شُله مَحْتا وَ یِگم؟ نه، آزه وه شُله
 ناگم.

۲۳ چون آو دِشدا گو مِین سِپارَد وَ، مِین ژه
 خاده اِستاند، گو عِیسی خاده وه شَوا گو آو
 تِسلیمی دُژْمِن گِرِن، نان راگِر، ۲۴ و پاشه شُکُر
 گِرِنه، آو گر گِر و گت: «آوِی دَندَه مِین بُ وَ. وه
 شُله بُ بیرانینا مِین بِینن جی.» ۲۵ ه وَ جورِی،
 آوی پاشه شیوه، طایِگ ژی راگِر و گت: «آو
 طایِگ، عَهْدا تازِی ناو خونا مِدا. گَنگه اون
 ژه وه دِوَحْن، وه شُله بُ بیرانینا مِین بِینن جی.»
 ۲۶ چون گو اون گَنگه وه نانی بُخُن و ژه وه
 طایِگه وَخُن، اون مِرینا عِیسی خاده حَتا وقته
 گو تِ، دِذَن زانین.

۲۷ بَجا هَچِی کَسه گو جورِیگه گِیرِنهاتی ژه وه
 نانی بُخْت آن ژه وه طایِگا عِیسی خاده وَخْت،
 راستا بَدَن و خونا عِیسی خاده دا دِیه گَنهکار

بیت. ۲۸ بَلا هر گَسگ خو امتحان گت، پاشه
 ژه وه نانی بُخْت و ژه وه طایِگه وَخْت. ۲۹ چون
 هر گَسگ به هِنده گو بَدَنه خاده ناس گت
 بُخْت و وَخْت، پ خارِن و وَخارِنگه وِسا خو
 محکوم دِگت. ۳۰ ب وَ یِگه یِ گو گَلک مِرو
 ناو ودا ضعیفِن و تَساخِن و هِنْدگ ژی مِری.
 ۳۱ بله هَگو مَ بَراسِتی سَر خو قِضاوت گِرِه با،
 سَر م قِضاوت نَدِهات گِرِن. ۳۲ بله وقته آم پ
 دَسْتِه خاده دِین قِضاوت گِرِن، آم تَنبیه دِین گو
 گَل دُنیایه دا محکوم نِین.

۳۳ بَجا آی پَرایِت مِین، وقته اون بُ خارِنا
 شیوا خاده دُرا یِگودو خِر دِین، هویا یِگودو
 بِمِینن. ۳۴ هَگو مِروگ بِرسی، بَلا مالا خودا
 رِستی بُخْت گو دُرا یِگودو خِرِیونا وَ تَبِیت
 باعِیثه محکوم بونا وَ. راستا مَسَله دِیتِدا ژی
 وقته آزه هَایَم لاره وَ، آزه بُ وَ یِژم گو اون دِبی
 چه یِگن.

دیاریت روحانی

۱۲ نَه گلی پَرایا، راستا دِیاریت روحانی دا،
 آزه ناخَرِم اون به خَبَر یِن. ۱ اون دِزاین
 گو وقته اون بت پَرسِت بون، وَ رِیا خو بَزر دِگِر
 بُ آلیه بُته لال، هَچِی جورا هَیی. ۳ بَهَنده آزه
 دِخازِم اون وَن بَزاین گو هَچِی کَسه بَ واسِطا
 رِحا خدا قِسن دِگت، چه جارا ناپِژِیت: «عِیسی
 ملعون!» و چه کَس نِگارِیت خِنجی بَ واسِطا
 رِحا مُقدِسا خدا پِژِیت: «عِیسی خاده ی.»

۴ ایجا، دِیاریت روحانی جُرواچِرِن، بله رِحا
 خدا عِیَی؛ ۵ خِذَمَت جُرواچِرِن، بله خاده
 عِیَی؛ ۶ اِعمال جُرواچِرِن، بله خدا، عِیَی
 خدایِ گو قَاوَتا وان دِشَدان هَمویا دِذَت هَمو
 کَسه.

۷ آشگَرابونا رِحا خدا، بُ هر کَسگه بُ
 مَنفَعته هَمویا هاتی دایین. ۸ چون گو بُ یِگه بَ

۲۱ چاۋ نَشِت بْژیت دَسْتی، «مِنْ چە احتیاج تَ چَین،» و سَر ژى نِگارِیت بْژیت پە، «مِنْ چە احتیاج تَ چَین.» ۲۲ برعکس، آو آندامە بَدَنە گو ضعیفتر دووهار دِگن، لازمِترن، ۲۳ و آم گل آو آندامە بَدَنە گو آم فِکِر دِگن حُرمتا وان گِمتَر، ب گِلک حُرمتە وان دِپَچِرِن، و آم گل آندامە گو چندی نینن، ب گِلک احترامە رِفْتار دِگن؛ ۲۴ حال آو حال گو آندامە چندیتر هَوَجِی وه احترامە نینن. بلە خدا وِسا بَدَن سَرِیگ دا اینائ گو حُرمت گِلکِتر نَصِیبه وان آنداما بیت گو حُرمتا وان گِمتَر، ۲۵ گو جُدا قى ناو بَدَنە دا چَنبِیت، بَلْگو آندامە بَدَنە هندی یگ گوهه وان سَر یگودودا بیت. ۲۶ هَگو آندامگ بَشت، تواوی آندام تِشَن؛ هَگو حُرمتا آندامگە بَت خُدان گِرن، تواوی آندام گل یگودو گِیف خوش دِین.

۲۷ نَ، اون بَدَنە مَسِیچَن و اون هَرِیگ یگ ب یگ آندامە وِین ۲۸ و خدا کَلِیسا یه دا، آوَل رسول، دَوَم پِیغَمبَر، سوم ماموستا؛ پاشه قُدرتا مُعْجِزا، دوورا دِیارِیت شفا دایینه، آریکاری گِرن، اِدَار گِرن و قِسدان ب آزمانه دِیتَر کِفش گِرن. ۲۹ ما هَمو رسولن؟ ما هَمو پِیغَمبَرِن؟ ما هَمو ماموستان؟ ما هَمو قُدرتا گِرن مُعْجِزا هَی؟ ۳۰ ما هَمو دِیارِیت شفا دایینه هَی؟ ما هَمو دِگارِن ب آزمانه دِیتَر قِسَن گَن؟ ما هَمو دِگارِن آزمانا وِرگَرِین؟

۳۱ بلە اون مِجد دوو دِیارِیت مَزَنبَرِدا بِن، آزه ژى رِیا هَمو یا باشِتر نِشا وِ بَدَم.

رِیا مُحَبَّتە

۱۳ هَگو آز آزمانه مِزُوا و میلیاگتا قِسَن گَم، بلە مِین مُحَبَّت چَنبِیت، آز بِننا دُهلِگَم گو گِلک دَنگ هَی آن بِننا زَنگِگَم گو گِلک دِگت زَنگ زَنگ. ۲ هَگو مِین قُدرتا نَبَوْتە هَبِیت و آز

وَاسِطا رِحا خدا، کلاما حکمتە دِت دایین، و ب یگ دى ب واسِطا هَمَن رَحە، کلاما مَعْرِیْقَتە، ۹ و ب یگ دى ب واسِطا هَمَن رَحە، ایمان دِت دایین و ب یگ دى ب واسِطا هَمَن رَحە، دِیارِیت شفا دایینه. ۱۰ ب یگ دى قُدرتا گِرن مُعْجِزا دِت دایین، ب یگ دى نَبَوْت، و ب یگ دى قُدرتا ناس گِرن رِحا. ب یگ دى قُدرتا قِسَن گِرن ب آزمانت جُرواچُر دِت دایین و ب یگ دى قُدرتا وِرگَرانْدِنا آزمانا. ۱۱ آوَن هَمو ب دَستە یگ رِح و ب واسِطا غِینى رِح تَن جى، گو آوَن ب اِرادا خو نابینا هر گسه دا لِگَو دِگت و یگ ب یگ دَدَت هر گسگه.

بَدَنگ ب گِلک آنداما

۱۲ چون هَ وِسا گو بَدَن یگ و گِلک آندام هَن؛ و دَوَر گو تواوی آندامە بَدَنە گِلکِن، بلە یگ بَدَنِن. راستا مَسِیخ دا ژى هَ وِسا. ۱۳ چون گو مَ هَمو یا، چە یهودى و چە یونانى، چە خُلام و چە آزاد، ناو رِحگە دا غُسلّا تَعْمِیدە اِستاندِی گو آم پِین بَدَنگ و ب مَ هَمو یا ژە رِحگە هات دایین گو آم وُخَن. ۱۴ چون گو بَدَن نه ژە آندامگە بَلْگو ژە گِلک آنداما چە بوئ. ۱۵ هَگو پە بْژیت، «چون گو آز دَست نینم، آز ژە بَدَنە نینم،» آو نابِیت باعِیت گو آو آندامگ ژە بَدَنە نَبِیت. ۱۶ و هَگو گوه بْژیت، «چون گو آز چاۋ نینم، آز ژە بَدَنە نینم،» آو نابِیت باعِیت گو آو آندامگ ژە بَدَنە نَبِیت. ۱۷ هَگو تواوی بَدَن چاۋ با، بیهیستِن دِیه چاون با؟ و هَگو تواوی بَدَن گوه با، پهن گِرن دِیه چاون با؟ ۱۸ بلە یا راست آوئ گو خدا هر آندامگ، آو جورا گو دِخاست، یگ ب یگ دانا ناو بَدَنە دا. ۱۹ هَگو تواوی آو آندامَن تِنه آندامگ بان، بَدَن دِیه چاون با؟ ۲۰ بلە یا راست آوئ گو آندام گِلکِن، بلە بَدَن یگ.

دیاریت نَبَوَت و آزمانا

۱۴ دوو مُحَبَّته دا ین و مِجد دیاریت روحانی پِخازن، مخصوصن دوو نَبَوَت گِرِنه دا ین. ^۲ چون آوه گو ب آزمانگ دی قِس دِگت، نه گل انسانا بَلگو گل خدا قِس دِگت؛ چون گو چه کس قِسَدانا وی فام ناگت، بله آو ب واسطا رِحا خدا، سِرا تِینیت آزمان. ^۳ بله آوه گو نَبَوته دِگت، گل خَلقه قِس دِگت گو آوان آوا گت، آوان تشویق گت و اِمن گت. ^۴ آوه گو ب آزمانگ دی قِس دِگت خو آوا دِگت، بله آوه گو نَبَوته دِگت باعیته آوا بونا کلیسایه دِیت. ^۵ داخازیا مِن آوئی گو اون همو بگرن ب آزمانیت دی قِس گن، بله آو زَدِیر دِخازِم گو اون نَبَوته بگن. آوه گو نَبَوته دِگت، ره آوه گو ب آزمانه دی قِس دِگت، مَزِنِیر، مَگر مِرُوگ آوه آزمانی وَرگِریت گو بَیت باعیته آوا بونا کلیسایه.

^۱ نَه، گلی پرایا، هَگو آو پِم لاره و و ب آزمانه دِیر قِس گم، بله آو ب و آشگرابونگه آن مَعْرِیْتگه آن نَبَوْتگه آن زی دَرَسگه نِینم، آزه چه خِبرگه بگَهشِینم و؟ ^۷ حتا سازه به جان بینا بیلور و چنگ هَگو دَنگگه دوز نَدَرخِین، مِرُوگ چاون دِگارِیت بزانیت چه مَقامگ دِت لِدان؟ ^۸ هَگو زَرنا دَنگگه دوز نَدَرخِینیت، که دیه ب شری حاضر بیت؟ ^۹ راستا ودا زی وسای. هَگو اون ب آزمانه خو قِسَدانگه گو پِت فام گِرِن، نَگن، که دِگارِیت بزانیت گو چه هات گتن؟ چون گو اون وسای ب هوا قِس دِگن. ^{۱۰} به شگ دُنْیایه دا آزمانیت جُرواچِر هَن، بله چی یگ به معنی نِین. ^{۱۱} بله هَگو آو معنیا آزمانه

بِگارِم تواوی سِرا و مَعْرِیْتا فام گم، و هَگو مِن ایمان کامل هَبِیت گو آو بِگارِم چِیبایا جی بچی گم، بله مِن مُحَبَّت چَنْبِیت، آو چه دِشد نِینم. ^۳ هَگو هَچی دِشدا گو مِن هَی آو پَدَم پِچِیت و هَگو آو بَدَنا خو تَسْلیم گم گو ناو اِگری دا یَشَوْتِین، بله مِن مُحَبَّت چَنْبِیت، ب مِن چه خِیر تِدا چِنین.

^۴ مُحَبَّته صَبر هَی و مَهرِبان؛ مُحَبَّت حِسادته ناگت، خو مَزِن ناگت و سَرخو ناچِیت. ^۵ مُحَبَّت به تَریبِت نِی و دوو مَنفَعته خودا نِی؛ مُحَبَّت هِسان گِربه وی ناوِیبت آن کِیندار نِی؛ ^۶ مُحَبَّت ره سُلا خِراب کِیف خوش نابِیت، بَلگو ب راستیه کِیف خوش دِیت. ^۷ مُحَبَّت گل همو دِشدی دا ره تِت، همو دِشدی باوار دِگت، اُمید همو دِشدی هَی و همو دِشدی تَحمل دِگت.

^۸ مُحَبَّت چه جارا خُلاص نابِیت. نَبَوَت، دِیه بَین بَچِن؛ قِسَدان ب آزمانه دِیر دِیه خُلاص ین و مَعْرِیْت دِیه بَین پِچِیت. ^۹ چون گو آم گِم دِزاین و آم گِم زی نَبَوته دِگن؛ ^{۱۰} بله وَقته کَامِل بون پِت، گِم بون دِیه بَین پِچِیت. ^{۱۱} وَقته آو پِچوگ بوم، مِن بینا پِچوگا قِس دِگر و بینا پِچوگا فِکِر دِگر و بینا پِچوگا زی هور و گر دِگر. وَقته آو بوم مِر، مِن تَرکا رِفتاره پِچوگا دا. ^{۱۲} چون آو دِشدا گو آم نَه دِبین بینا شِکَلگه غَل گو آم نِینوگه دا دِبین، بله زَمانگ دِیه بگَهشِیت گو آمه روبرودا بَیین. نَه آو گِم دِزاینم؛ بله زَمانگ دِیه بگَهشِیت گو آزه کَامِل یزاینم، وِسا گو آزه بوخو زی کَامِل پِم زانِین.

^{۱۳} بَجا نَه، آو سه دِشَدَن دِمین: ایمان، اُمید و مُحَبَّت. بله ناو واندَا همویا مَزِنِیر مُحَبَّت.

نیشانگ نه ب به ایمانا بَلگو ب مِروت خُدان ایمان. ۲۳ بجا، هَگو تواوی مِرؤه کلیسیاه دُرا یگودو خر ین و همو ب آزمائت دی قِس گن، و وه ناوه دا آونه گو هاژ چی یگ ژه وان دِشدا نین آن مِرؤه به ایمان ین ناو مجلسه دا، ما ناپژن گو اون دین؟ ۲۴ بله هَگو همو کس نَبوته بگت و مِرؤه به ایمان آن مِرؤگ گو هاژ چی یگ ژه وان دِشدا نین پت ناو مجلسه دا، همو کس باعیت دبیت گو او مِرؤ قانع بیت گو گَنهکار، ژه آلیه همو کسه سر وی مِرؤی قضاوت دت گیرن، ۲۵ سِرّه دله وی آشگرا دین و وسا او دیه سر رویه خو بکویت عردی، دیه پرسیشا خدا بگت و دیه بژیت گو براستی خدا ناپینا ودای.

۲۶ گلی پرایا، بجا چه؟ وقته اون دُرا یگودو خر دین، هریگ ژه و استرانگ، درسگ، آشگرابونگ، آزمائگ آن ورگرانینگ هت. اون همویا ب آوا گیرنه بدَن شله. ۲۷ هَگو کسگ ب آزمائگه دی قِس دگت، پلا دو آن گل گلک سه مِرؤ، او ژی ب تبه قِس گن و مِرؤگ ژی ورگریت. ۲۸ بله هَگو چه کس چنبیت گو ورگریت، او دبی ناو کلیسیاه دا به دنگ یمین و دله خودا گل خدا قِس گن. ۲۹ پلا دو آن سه پیغمبر نَبوته یگن و آونه دی او دِشدا گو دت گتن، هور و گر گن. ۳۰ هَگو آشگرابونگ ب یگ دی گو ودره رونشتی بگهشیت، او مِرؤ پلا اولی به دنگ یمینیت. ۳۱ چون گو اون همو دِگارن یگ ب یگ نَبوته یگن گو همو درسه فر بن و همو تشویق بن. ۳۲ رجا آونه گو نَبوته دِگن بن آمره آونه گو نَبوته دِگن دا ن. ۳۳ چون گو خدا، خدایه هنگامه نین، بَلگو خدایه صلح و سلامتی،

هَ وسا گو تواوی کلیسیاه آونه گو ایمان مسیح هَن دا وسای. ۳۴ ژینگ دبی کلیسیادا به

دی نَزائم، آز ب آوه گو قِس دگت بیانیم و او ژی ب مین بیانی. ۱۲ راستا ودا ژی وسای. بر خاطره هِنده گو اون مِجد دوو دووهار بونا دیاریت رجا خدادان، سعی گن گو اون آوا گیرنا کلیسیاه دا سرگون.

۱۳ بَهنده، آوه گو آزمائگه دی قِس دگت دبی دعایا بگت گو بگاریت قِسَدانا خو ورگریت. ۱۴ چون هَگو آز ب آزمائگه دی دعایا بگم، رجا مین دعایا دگت، بله عاقله مین به نصیب. ۱۵ آز دبی چه بگم؟ آزه ب رجا خو دعایا بگم، بله آزه ب عاقله خو ژی دعایا بگم؛ آزه ب رجا خو استرانا حمد و ثنایه بخونم، بله آزه ب عاقله خو ژی استرانا حمد و ثنایه بخونم. ۱۶ هَگو وسا نَبیت و ب ب رجا خو شکره یگی، آوه گو هاژ چی یگ ژه وان دِشدا نین دیه چاون ب شکر گیرنا ت آمین بژیت؟ چون گو او نزانیت ت چه دِبری! ۱۷ چون گو ت گلک باش شکره دگی، بله شکر گیرنا ت باعیه آوا بونا وی نابیت. ۱۸ آز شکر خدا دِگم گو ژه و همویا گلکتر آزمائت دی قِس دِگم؛ ۱۹ بله آز دِخازم گو کلیسیاه دا پنج کلیمیا ب عاقله خو قِس گم گو بگرم درسه بدَم آونه دی، بدلا هِنده گو آز ده هزار کلیمیا ب آزمائگ دی قِس گم.

۲۰ گلی پرایا فهما خودا بینا زاروگان نین. پیستیته دا بینا بچوگه ساوا ین. بله فهما خودا بینا مِرؤگه بالغ ین. ۲۱ توراته دا هاتی نویساندین گو:

«خاده دِبژیت،

”آزه ب آزمائت مِرؤه بیانی

و ژه دُوه بیانیا

گل وه قومی قِس گم.

بله دیسا ژی گووه خو نادَن مین.”

۲۲ بجا آزمائت دی، نیشانگن نه ب مِروت خُدان ایمان بَلگو ب به ایمانا؛ بله نَبوت

۸ پاشه همو گسه خو نیشا مین ژی دا، از گو
ببنا بچوگگه نگهشتی بوم گو زو هاتی دُنیا به.
۹ چون گو از ناو رسولدا همویا گمیرم، و حتا
گیر هنده نایم گو رسول بِم گاز گیرن، چون گو
مین آذیتا کلیسیایا خدا گیر. ۱۰ بله بر خاطره لطفایا
خدا از اوم آوه گو هَم، و لطفایا وی بُ مین به
چن نَبو. برعکس، مین ژه وان همویا زَدتِر شُل
گیر، بله آوه از اوم، بَلگو لطفایا خدا بو گو گل
مدای. ۱۱ ایجا چه از بام، چه آوه، آم وِسا وِعظ
دِگن و وِسا ایمان اینا.

ساخ بونا مریا

۱۲ نَه هَگو وِسا بِت وِعظ گیرن گو مسیخ ژه
ناو مریادا رابوی، آو چاون گو هِندگ ژه و دِیژن
میری ساخ ناین؟ ۱۳ بله هَگو مری ساخ ناین،
بجا مسیخ ژی ژه ناو مریادا نرابوی. ۱۴ و هَگو
مسیخ ژه ناو مریادا نرابوی، بجا هم وِعظ گیرنا
م به چئی، هم ایمانا و به چئی. ۱۵ حتا آم بُ
خدا شَهِدیت دِروینن، چون گو م راستا خدادا
شَهادت دا گو آوی مسیخ ژه ناو مریادا راگیر،
ایجا هَگو مری ساخ ناین، بجا خدا آو ژه ناو
مریادا نرابو. ۱۶ چون هَگو مری ساخ ناین،
بجا مسیخ ژی ژه ناو مریادا نرابوی. ۱۷ ایجا
هَگو مسیخ ژه ناو مریادا نرابوی، ایمانا و به
چئی و اون هِشتا ناو گُنهت خودا ن. ۱۸ بجا آو
مِروِه گو ایمان مسیخ هَبون گو مِرِن، بِن چُن.
۱۹ هَگو اُمیدا م ب مسیخ، تِنه بُ وه ژیا نه ی،
آم ژه تِواوی مِروِه دی رِبتِرِن.

۲۰ بله تِراسِتی مسیخ ژه ناو مریادا رابوی و
آو ناو مریادا یه آولی گو رابوی. ۲۱ چون هَ
وِسا گو مِرِن بِ واسِطا انسانگه هات، ساخ
بونا مریا ژی بِ واسِطا انسانگه هاتی. ۲۲ چون
هَ وِسا گو ناو آدم دا همو دِمرِن، ناو مسیخ

دنگ بَمینن. چون گو ایجازا قِسدانه بُ وان
نَهاتی داین، بَلگو دِبی هَ وِسا گو تِوراته دا ژی
دِیژیت، اطاعته بَگن. ۳۵ هَگو دِشَدگه هَز دِگن
فِرین، بلا ژه مِرِه خو مالدا پیسیار گن، چون
گو بُ ژنگگه شَرَم گو کلیسیایه دا قِسن گت.
۳۶ ما کلاما خدا بِ واسِطا وِها ت؟ آن ما آو
تِنه گَهشتی و؟ ۳۷ هَگو گسگ فِکِر دِگت گو
آو پِغَمبَر آن مِروَگه روحانی، آو مِرو دِبی تَأیید
گت گو آو دِشده گو از بُ و دِیوِیسِم آمِرگ
ژه آلِهه خاده. ۳۸ هَگو مِروَگ وِن تَأیید نَگت،
بوخو ژی تَأیید نابیت.

۳۹ آی بِرَایت مین، مِجد دوو نَبوتَه دا مین و
قِسدان بِ اَرمَانت دی قَدغن نَگن. ۴۰ بله همو
دِشَد دِبی جیه خودا و سَرِیر بِت گیرن.

رابونا مسیخ ژه ناو مریادا

۱۵ گلی بِرایا، نَه آزه آو انجیلا گو مین بُ و
وِعظ گیر بِنَم بِیرا و، هَمَن آو انجیلا
گو و قَبول گیر و اون سَر راوِستَآن. ۲ و بِ
واسِطا وی اون نِجاته پِیدا دِگن، بِ وه شرطه
گو اون آو کلاما گو مین بُ و وِعظ گیر، باش
خُدان گن. هَگو وِسا نَبیت، و به چن ایمان
اینای.

۳ چون گو مین آو پِیاما گو بُ مین ژی هات
داین، ببنا قِستیگه گو همو دِشدی مُهمِتر
گَهشتانَد و: گو مسیخ وِسا گو نِویسارِت
مُقَدس دا هاتی نِویساندِن بُ گُنهه م مِر، ۴ و
هات چال گیرن، و گورِیگی هَمَن وان نِویسارِت
مُقَدس له رُژا سِیه ژه ناو مریادا رابو، ۵ و خو
نیشا کِیفا و پاشه دانزده رسولا دا. ۶ پاشه،
جارگه دا خو نیشا پِنصد بِرایا دا گو گلکِه وان
هِشتا ساخن، بله هِندگ ژه وان مِرِن. ۷ پاشه
خو نیشا یِغوب دا و پاشه تِواوی رسولا.

بَدَنه گورزی نابیت

۳۵ بَله رَنگ مِرۆگ پِسیار گت: «مِری چاون
ساخ دِین؟ پ چه جور بَدَنگه تِن؟» ۳۶ آی به
عاقِل! او دِنِدا گوت دِچینی، ختا نِمِرتِ ساخ
نابیت. ۳۷ و او دِنِدا گوت دِچینی، هَمَن او
بَدَن نِیَن گوت دِیه پاشه پَت، بَلگو دِنِدا گت، چه
گِیم بیت چه دِنِدا دی. ۳۸ بَله خدا گورزیگی
ارادا خو بَدَنگه دَدَت وه دِنِدا گوت ب هر دِنِدا گت
بَدَنگه مَخصوص دَدَت. ۳۹ چون گوت جسم
همو بینا یگودو نِین، انسانا جور جسمگ هَت،
حیوانا جورزیگه دی، و طیرا جورزیگه دی، و
ماسیا زِی جور جسمگه دی هَن. ۴۰ هِنَد بَدَن
هَن گوت آسمانِیَن، هِنَد بَدَن زِی هَن گوت دُنیا یِیَن.
بَله شُکوه و جلالا بَدَنه آسمانی جورزیگه ی و
شُکوه و جلالا بَدَنه دُنیا یی جورزیگه دی. ۴۱ رُزه
شُکوه و جلالگ هَت و هَوِیه شُکوه و جلالگه
دی و سِیرا زِی شُکوه و جلالگه دی؛ چون گوت
شُکوه و جلالا هر سِیرگه گِل شُکوه و جلالا
سِیرا دی قَرَق دِگت.

۴۲ راستا ساخ بونا مِریادا زِی وِسا. او دِشدا
گوت دِت چانِین، فانی؛ او دِشدا گوت رُزه ناو مِریادا
دِرابیت، فانی نِیَن. ۴۳ او ناو شَرَمزاریه دا دِت
چانِین، ناو شُکوه و جلاله دا دِرابیت. ناو
ضعفه دا دِت چانِین؛ ناو قُدرتَه دا دِرابیت.
۴۴ بَدَنه جسمانی دِت چانِین، بَدَنه روحانی
دِرابیت. هَگو بَدَنه جسمانی هَت، بَدَنه روحانی
زِی هَت. ۴۵ ه وِسا گوت توراته دا هاتی نویسانِین:
«انسانه اولی، آنی آدم، بو مَخْلوقگه ساخ»؛
آدمه دوماییگه، بو رِجگ گوت زیانه دَدَت. ۴۶ بَله
آوه اولی روحانی نَبو، بَلگو جسمانی بو، پاشه
وه روحانی هات. ۴۷ انسانه اولی رُزه عَرَدی بو،
انسانگ رُزه آخه؛ انسانه دویه رُزه آسمانی. ۴۸ او
انسانه رُزه آخه ه چاون بو، آونه گوت رُزه آخِن زِی

دا زِی همو ساخ دِین. ۲۳ بَله هر گَسگ نَبَا
خودا: آول مَسِیخ گوت یه اولی بو؛ و پاشه،
وقته او تَت، آونه گوت یه مَسِیجن. ۲۴ پاشه
آخِر زمان دِیه بَگَهشیت. وقته گوت پادشاهیه
دِسپاریت خدایه باب، آنی پاشه سَرَنقوت گِرنا
هر حُکومت و اقتدار و قُدرتگه. ۲۵ چون گوت
مَسِیخ دِی حُکومتَه بَگت ختا وقته گوت خدا
تواوی دُژمِنَت وی بَگت یَن پیه ویدا. ۲۶ دُژمِنه
دوماییگه گوت دِی بَین بَچیت، مِرن. ۲۷ چون
گوت «خدا همو دِشدا گِرَن بِن آمَره ویدا و بِن
پیه ویدا.» بَله وقته دِیژن 'همو دِشدا' گِرَن بِن
آمَره ویدا، معلوم گوت خدا بوخو گوت همو دِشدا
گِرَن بِن آمَره مَسِیخ دا، بوخو بِن وه آمَره دا نِیَن.
۲۸ وقته گوت همو دِشدا چُن بِن آمَره مَسِیخ، ایجا
گوت بوخو زِی دِیه بَچیت بِن آمَره خدادا گوت
همو دِشدا گِرَن بِن آمَره ویدا، گوت خدا بَییت
همو دِشدا ناو همو دِشدا دی.

۲۹ هَگو وِسا نِیَن، منظورا خَلقه رُزه وه شُله
چَت گوت رُزه آلیه مِرۆگه مِری غُسلا تعمیده
دِگِرَن؟ هَگو مِری نارابِن، خَلق بُچی رُزه آلیه
وان غُسلا تعمیده دِگِرَن؟ ۳۰ بُچی آم هر سَعته
خطره دا؟ ۳۱ گلی بَریا، آز ب وه اِفْتَخارا گوت
مِن ناو خادیه م مَسِیخ عِیسی دا راستا وِدا هَت،
سوند دِخُم گوت آز همو رُزه دِمرِم. ۳۲ هَگو مَن
ب نِیته انسانی شَهره اِفْسُسه دا گِل مِرۆه وه
شَهری دا گوت بینا حیوانه دِرِنَد بون شَر گِر، ب
مِن چه کارگ دِدا هَبو؟ هَگو مِری ساخ ناپِن،
«وَرِن آم بُخُن و وُخُن»

چون گوت آمه سِبه پِمرِن.

۳۳ نِیَن لِبَانِین: «دُسته خِراب، اخلاقه باش خِرا
دِگت.» ۳۴ دُسته خو رُزه وان قِسه به چَن گوت
اون ب مَسِت بون، بَکِشِن و وَرَن سَرخو و ایدی
گَنها نَگن؛ چون گوت هِنَد مِرۆ هَن گوت خدا ناس
ناگن. آز وِن دِیژم گوت اون شَرمه یِگن.

خِرْگِرْنا دِیارِیا بُ اُونه گو ایمان مسیح هَن

۱۶ نَه راسْتا خِرْگِرْنا دِیارِیا بُ اُونه گو ایمان مسیح هَن: اُون ژى او دِشدا گو مَن بُ کَلِیسا یَه مَنطَقا غَلّا طِیَه دا اَمِر گِر، بَیْن جى. ۲ یِکَمین رُژا هر هَفْتِیَه، هَرِیگَه وَ گَوَرِیگِی دِراوه گو دِدرْخِیْنِیت، هِنْدَگَه دَانِت اَلِیگَه، خِر گت، گو وَقْتَه اَز هَاتَم لاره وَ، لَازِم نَبِیت دِیارِی بَن خِر گِرَن. ۳ وَقْتَه اَز هَاتِم، اَزَه ناما یَدَم اُونه گو اُون هِتْبارَه وان دِگَن گو دِیارِیت وَ بَیْن شَهْرَه اورشَلِیمَه. ۴ هَگو مَصْلَحَت او بیت گو اَز ژى بَچِم، اِیجا او ژى دِیَه گَل مِدا بَن.

۵ پاشه هِنْدَه گو اَز ناو مَنطَقا مَقْدونِیَه دا دَرِیاز یم اَزَه یم لاره وَ، چُون گو مَن دِل هَی اَز مَقْدونِیَه دا دَرِیاز یم. ۶ رَنگ اَز مَدْتگَه یمِیْم لاره وَ اَن حَتا تَوای زَسْتانَه لاره وَ دَرِیاز گَم، گو اُون پِگَرَن سَفْرا مِدا اَز کَو بَچِم، اَرِیکارِیا مَن پِگَن. ۷ چُون گو اَز ناخازِم نَه یم دِیْتا وَ وَ تَنه وَقْتَه دَرِیاز دِیم وَ بَیْنِم. بَلْگو اَمِیدا مَن او، گو هَگو خادَه پَخازِیت، مَدْتگَه یمِیْم لاره وَ. ۸ بَله اَزَه حَتا عَیْدا پَنْتِیکاسْتَه یمِیْم شَهْرَه اَفْسُسَه دا، ۹ چُون گو دَرْگَه فَر بُ خِذْمَتگَه باش سَر مَن وَبَوِی، وَ مَخالف ژى گَلِکِن.

۱۰ وَقْتَه تِیموْتائوس هَات لاره وَ، وِسا گَل وِیدا رِفْتار گَن گو نِیارانَه چَه دِشْدی نَبِیت، چُون گو او ژى بَیْنا مَن مَشْغُولِی شُلا خادَه ئى؛ ۱۱ بَجا نَهْلَن چَه گَس اَوِی به قَدِر گت. اَوِی ساخ وَ سِلامت بُ سَفْرا وِی رَه پَخِیْن گو بَزُورِیت لاره مَن؛ چُون گو گَل پَرِایِدا اَم هَوِیا هَاتنا وِیْن.

هَ وِساَن وَ او انساَنه اَسْمانى هَ چاَوَن، اُونه گو ژَه اَسْمانىَن ژى هَ وِساَن. ۹ هَ وِسا گو مَشْکَلَه انساَنه گو ژَه اَخِی گِرْت خو، اَمه شِکَلَه انساَنه گو ژَه اَسْمانىَن ژى پِگِرَن خو.

سِر وَ سِرْگوتِن

۵۰ گلى پَرِایا، اَز وِن بُ وَ دِیْژِم گو: جِسْم وَ خُون نِگَرَن پِیْن وَرْثَه پادشاهِیا خُدا، او دِشدا گو فانی ژى نِگَرِیت پِیْت وَرْثَه او دِشدا گو فانی نِیْن. ۵۱ گوهه خو بَدَن مَن! اَزَه سِرْگَه یِژِم وَ: اَم هَمو نَامِرَن، بَله اَمه هَمو عَوْض بِن، ۵۲ لَحْظِیگَه دا وَ چاو نَقُوتَنگَه دا، زَرْنایا دومايِیگَه دِیَه بَت لِدان. چُون گو زَرْنَا دِیَه بَت لِدان، مَرِی ناو ژِیانَا گو فانی نِیْن دا دِیَه رَا بِن وَ اَمه عَوْض بِن. ۵۳ چُون او بَدَنه گو بَیْن دِچِیت، دِی بَدَنه گو بَیْن نَاجِیت بَرِگت وَ او بَدَنه فانی، دِی بَدَنه گو فانی نِیْن بَرِگت. ۵۴ وَقْتَه بَدَنه گو بَیْن دِچِیت، بَدَنه گو بَیْن نَاجِیت بَرِگت وَ بَدَنه فانی، بَدَنه گو فانی نِیْن بَرِگت، هِنگَه او کَلاما گو نِوِیسا رَت مُقَدَس دا هَاتِی نِوِیسا نِیْن دِیَه بَقُومِیت گو دِیْژِیت: «سِرْگوتِنه مَرَن قُط گِر.» ۵۵ «اِی مَرَن، کانه سِرْگوتِنَا ت؟

اِی مَرَن، کانه نِیْشا ت؟»

۵۶ نِیْشا مَرِنه، گُئَه وَ قُدَرْتَا گُئَه، شَرِیْعَت. ۵۷ بَله شُکُر بُ دَرْگاها خُدا گو بَ وِاسِطا خادِیَه مَ عِیْسِی مَسِیْح وه سِرْگوتِنه دِدت م.

۵۸ تَهْنَدَه، پَرِایَت مَن یَه عَزِیز، طِیگ رَاوَسْتِن وَ تَهْنَن، هَمو جاره مَشْغُولِی شُلا خادَه بِن، چُون اُون دِزائِن گو زَحْمَتَا وَ ناو خادَه دا به چَن نِیْن.

قِسّه دوماییگه

۱۲ نَه راسِتا بَرایه مَ آپولس دا، مَن گَلگ اصرار وی گِر گو گل بَرایادا بَت لاره وَ، بله آو اصلَن راضی نَبو گو نَه بَت. گنگه فُرصَت گِر، دیه بَت.

۱۳ هیشیار بِن؛ ایمانه دا طِیگ راوَسِتِن؛ بِنیا مِرارِفَتار گِن و قَاوَت بِن. ۱۴ بِلّا تِواوی شُله گو اون دِگِن بَ مُحَبَّتَه بیت.

۱۵ اون دِزاین گو آهله مالا اِسْتِفاناسه به اولی بون گو حَرِیما آخائیه دا ایمان اینان، و آوان خو وَقْفی خِذْمَت گِرِن بَ آونه گو ایمان مَسِیخ هَن گِرِن. گلی بَرایا، آز لاواهیا وَ دِگَم گو، ۱۶ بِن آمَره مِرَوَت وِسادا بِن و هَمزِی بِن آمَره هَچی گسه گو همکاره وان وَ زحمتَه دِکِشیت. ۱۷ آز ژه هاتنا اِسْتِفاناس، فورتوناتوس و آخائیکوس

گِیف خوشِم، چون گو آوان جیه وَ یه خالی تِژی گِرِن. ۱۸ چون گو آوان رِحا مَن و هَمزِی رِحا وَ تَارَ گِرِن. حُرْمَتا مِرَوَه وِسا خُدان گِن.

سِلاوه دوماییگه

۱۹ کَلِیسا یَت حَرِیما آسِیایه بَ وَ سِلاوا دِرِگِن. آکِیلا و پَرِیسکیلا و کَلِیسیایا گو ناو مالا واندای ژِی، ناو خاده دا گَلگ سِلاوا بَ وَ دِرِگِن. ۲۰ تِواوی بَرایه گو اِرَز بَ وَ سِلاوا دِرِگِن. بَ ماچگه مُقَدَس سِلاوه یگودو یگِن.

۲۱ آز، پولس بَ خَطَه خو وه سِلاوه دِنو یِسِم. ۲۲ لعنت وه مِرَوی بیت گو هَرّ خاده ناگت. آی خادیه مَ، وَرّا!

۲۳ لطفّا عِیسی خاده گل وِدا بیت. ۲۴ مُحَبَّتّا مَن ناو مَسِیخ عِیسی دا گل وَ همویادا بیت. آمین.

